

عنوان مقاله:

نقش تصوف و عرفان اسلامی در گسترش اسلام در جهان مالایی

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 15، شماره 58 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

فائزه رحمان - دانشجوی دکتری رشته ادیان و عرفان، دانشکده علوم انسانی، واحد یادگار امام خمینی (ره) شهرری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

محمودرضا اسفندیار - دانشیار گروه ادیان و عرفان، دانشکده علوم انسانی، واحد یادگار امام خمینی (ره) شهرری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

این پژوهش به بررسی نقش تصوف و عرفان اسلامی در گسترش اسلام در جهان مالایی پرداخته است. تصوف و عرفان اسلامی را نمی توان از حیات دینی مسلمانان مالایی جدا کرد. مناطق مالایی که امروزه شامل کشورهای برونئی، اندونزی، مالزی، سنگاپور، بخش های جنوبی تایلند و فیلیپین می شود، پیش از ورود اسلام، این منطقه در سیطره ادیان بومی (آیین شمنی و انیمیزم) و هندی (بودایی و هندویی) بود. اسلام در حدود سده هفتم / سیزدهم در این منطقه ظهور و گسترش یافت و صوفیان در اسلامی شدن این منطقه نقش مهمی ایفا کردند. آنچه مهم است نحوه تبلیغ اسلام در این مناطق از سوی صوفیان است که اسلام را در این مناطق به گونه ای تبلیغ کردند که با ارزش ها و فرهنگ بومی کمتر تعارض داشته باشد. در واقع اسلام عرفانی با انعطاف و روح تساهل و مدارا، این ظرفیت را پدید آورد که مفاهیم و ارزش های مشترک فرهنگی برجسته شود و امکانات و ظرفیت های فرهنگ بومی در خدمت گسترش اسلام قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

عرفان اسلامی، جهان مالایی، طریقه های تصوف، ادیان بومی و هندی، گسترش اسلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311444>

